

ה"ת 481/05 - בעניין: מדינת ישראל נגד שי ברס

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 481-05-16 מדינת ישראל נ' ברס
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ רס"ב גיא ורטהיימר ומפקח שרון שלג

נ ג ד

שי ברס

ע"י ב"כ עו"ד גליה כהן

החלטה

לפני בקשה ראשונה להארכת תוקף צו להחזקת תפוסים למשך 180 ימים, החל מיום 2.5.16 (צ"א 18634-11-15). הנכס שהמשר תפסתו (ברישום) מתבקשת הוא בית מגוריו של המשיב (גוש 6941 חלקה 88 תחלה 7 - בית ברוח' טוימקון 15, דירה 7, תל אביב) (להלן: "הנכס"). שווי הנכס, על פי הערכת המבוקשת, הוא 3,700,000 ₪ ולאחר קיזוז משכנתה 2,500,000 ₪ (למחלקות אודות שווי הנכס ראה להלן).

כנגד המשיב וחסודים רבים אחרים נפתחה חקירה סמואה, אשר ביום 2.11.15 הפכה גליה עם מעצרים, בחשד לביצוע עבירות של קבלת שוחד, קבלת דבר מרמה בנסיבות חמימות, הלבנת הון, רישום כזוב במסמכים תאגיד וUberות נוספת.

על פי החשד, במהלך כהונתו של המשיב מנכ"ל חברת נתבי ישראל (נת"י), בין השנים 2011-2014, פעל בניגוד עניינים בתאגיד ועל מנת שמקורביו יזכו בעבודות מול חברת נתבי ישראל, כל זאת בתמורה לשוחד שקיבל. לאחר דין שהתקיים בעניין מעצרו של המשיב,קבע בית המשפט כי קיימ חשד סביר לביצוע העבירות המียวחות למשיב.

בחולף כחצי שנה מיום תפיסת נכס הנדל"ן ברישום עותרת המבוקשת להארכת תוקף החזקת התפוס (ברישום) למשך 180 ימים נוספים, זאת מכוח הוראות חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 ופקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969, מהשש להברחת רכוש על ידי המשיב ועל מנת להבטיח חילוטו העתידי.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ב"כ המשיב, בתגובהה בכתב, בדיעו בעל פה וכן בהשלמת הטיעון מטעמה, התנגדה לבקשת תור שהיא מעלה מספר טענות, כדלקמן:

א. צו התפיסה ניתן מכוח סעיפים 21(א) ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, ואולם בעת הוצאת הצו ובஸמוך לו כלל לא נחשד המשיב בעבירות לפי חוק זה. על כן, לא ניתן היה לעתור לקבלת הצו ומילא לא לקבלו ולבקש הארכת תוקפו. משבcharה המבקשת בתפיסה הנכס בהתאם לחוק איסור הלבנת הון, היה עליה לנ��וט במסלול הקבוע בדין לתפיסה נכסים על פיו (הגשת בקשה על ידי פרקליט מחוז; הנ忝כת בתצהיר; בית המשפט המחויז; ותוקפו של הצו יפקע לאחר 90 ימים אם לא הוגש כתוב אישום). בענין זה, הפניה ב"כ המשיב להחלטת בית המשפט העליון בענין פישר (ע"פ 6145/15 **פישר נ' מדינת ישראל** (25.10.15)). נטען כי הנכס נרכש על ידי המשיב בחודש ינואר 2010 (ראה חוזה מכרך) והוא החל את עבודתו בחברת נתבי ישראל בחודש ספטמבר 2010, כך שברור שלא ניתן לחថ את הנכס מכוח פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), אלא מכוח הוראות חוק איסור הלבנת הון, שכן מדובר בחילות "בשווי". נטען כי רק ערב הגשת הבקשה הנוכחית זומן המשיב לחקירה נוספת אז הותח בו החשד לביצוע עבירות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון.

ב. שווי הכנס עולה באופן משמעותי על שווי העבירות המיוחסות למשיב. נטען כי נציג המבקשת מסר לב"כ המשיב, בשיחה עמה ביום 18.11.15, כי שווי העבירה המיוחסת למשיב עומד על כ-2 מיליון ₪; כי שווי הנכס הוא 2.3 מיליון ₪; ומכיון שעל הנכס רוכצת משכנתא בגובה של כ-2 מיליון ₪ - לא ניתן להגביל צו המניעה. בענין זה הפניה ב"כ המשיב להסכם מכיר הנכס מיום 20.1.10, שהוגש במהלך הדיון, לפיו הנכס נרכש על ידי המשיב בסכום של 2,520,000 ₪ ועל פי חוו"ד שמאז מיום 6.5.16, אשר הוגשה אף היא, שווי הנכס נקבע להיום עומד על 10,325,564 ₪.

ב"כ המשיב טענה כי משפנתה בענין זה לפרקליטה המטפלת בתיק, מסרה לה האחونة כי "החקירה התפתחה" וכי שווי העבירה המיוחס למשיב עומד כיום על כ-10 מיליון ₪ ועל כן, לא ניתן לצמצם את צו המניעה. ב"כ המשיב הדגישה כי לא מדובר בטיעון בעלמא של ההגנה, שכן עקב חסרון כיס מבקש המשיב לשעבד חלק מזכויותו בנכס על מנת לממן את הגנתו. יצוין, כי במהלך חקירתו הנגדית של נציג המבקשת בדיון, עלה כי הוא מייחס למשיב שווי עבירה בסדר גדול של 37 מיליון" (עמ' 4, ש' 31).

ג. הארכת תוקף הצו למשך כל תקופה החקירה, אשר נמשכת למעלה משנה, פגעה בקניינו של המשיב מעבר למידה הנדרשת, בשלים לב שעומדת לו חזקת החפות.

על כן, בבקשת ב"כ המשיב לבטל את צו ההקפה או להגבילו לסכום של עד 2 מיליון ₪, "שווי העבירה" כפי שייחסה המבקשת למשיב מלכתחילה.

דין והכרעה

לאחר שקרأت את כתבי הטענות, קראתי את הדוח הסודי שהועבר לעיוני (**במ/1**), קראתי את חומר החקירה שהועברו לעיוני בקורס המצורף ושמיית את טיעוני הצדדים, החלטתי לקבל את הבקשה בחלוקת.

ראשית לטענה בדבר חובת המדינה, כאמור, לנ��וט במסלול תפיסה אחד - לפי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר

וחיפוש) או לפי חוק אישור הלבנתה הון ולא לשלב בין השנים - הרי שבפסקיקה עניפה נדונה טענה זו ונחתה הן על ידי בית המשפט העליון והן על ידי בית המשפט המחוזי מרכז לוד. נקבע כי המדינה רשאית לנקט בדרך משולבת זו, ואולם על בית המשפט לפתח ולבדוק אם הפגיעה בזכותו הקניינית של החשוד אינה עולה על הנדרש. לעניין זה ראה דנ"פ 09/09 3384/14 **אברם נ' מדינת ישראל** (26.7.09), בפסקה 3; בש"פ 3190/14 **ארzon נ' מדינת ישראל** (25.6.14), בפסקאות 6-7; ע"ח 38738-06-16 **מדינת ישראל נ' נוננו ואח'** (9.2.16), בפסקה 17; ע"ח 6709/15 **בורוכוב נ' מדינת ישראל** (28.6.16); בש"פ 1438/16 **גורלובסקי נ' מדינת ישראל** (21.3.16); רע"פ 21.1.16 **דנה שירות נמל ולוגיסטיקה בעמ' נ' מדינת ישראל**.

מן האמור לעיל עולה, כי בדיון פעלת המבוקשת כאשר הוצאה צו בהתאם להוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) וחוק אישור הלבנתה הון ובדין הוגשה הבקשה שלפני).

נותר לבירר מהו "שווי העבירה" בה היה מעורב המשיב, האם מתקיימת הלימה בין היקף העבירה לבין הקפתה הזכוית והאם הפגיעה בזכות הקניינית של המשיב אינה עולה על הנדרש.

בסיס החישוב להיקף העבירה מפורט בעמ' 3 לדו"ח הסודי **במ/1** וענינו "שווי החזים שספק המשיב למקורבו" העומד על 37,497,806 ש"ח. עינתי בחומריה החקירה אליהם הופנית בקלסר (סה"כ 54 מסמכים). אני קובלע כי אכן קיימן חשד סביר, הנדרש לשלב זה של הדיון, כי המשיב, כאמור, פעל לפחות התקשרויות חזיות בין חברת נת"י לבין מקורבו בתמורה לקבלת תשלוםיו שוחד, פעל לקבללת אנשים לעובדה בתנאי' בהשפעת קודמו בתפקיד, אלכס יזניצר ומנע המשך העברת פרויקטים לחברות שעבדו עם נת"י, בהשפעה פסולה של קודמו בתפקיד. כמו כן, קיבל המשיב, כאמור, סכומי כסף שהועברו לחשבון הבנק שלו ושל ידיו, בעבר הרחוק, מבלי שספק הסבר סביר לקבלת כספים אלה, ואני נשمر על חומריה החקירה אותם סימנתי כدلקמן:

מספר 1, פסקה 14; מספר 2, עמ' 3, 5, 7; מספר 4 (קטעים מסוימים); מספר 5; מספר 7; מספר 9, עמ' 34; מספר 10 (קטעים מסוימים); מספר 11 ש' 211 ומספר 12 ש' 321 ואילך בזיקה למספר 13; מספר 14, עמ' 3; מספר 16, ש' 853 ואילך; מספר 18, ש' 204 ואילך; מספר 19, ש' 179; מספר 22, ש' 88 ואילך; מספר 23, ש' 41 ואילך; מספר 25, ש' 9 ואילך; מספר 27; מספר 29, ש' 45; מספר 31, ש' 136-134; מספר 34; מספר 38; מספר 40, ש' 194 ואילך; מספר 41, ש' 152; מספר 44; מספר 48, ש' 182 ואילך; מספרים 51-49.

עדין נשאלת השאלה אם שווי העבירה מבחינת החשוד עומד על כ-37 מיליון ל"ג, כאשר אין חולק שהמשיב לא קיבל לידי סכום עצום זה, אלא שכל היותר - וגם על כך יכול לקיים חולק - זה סכום הנזק שנגרם לקופה הציבורית כתוצאה מהתנהלותו המושחתת של המשיב. בעניין זה, המבוקשת מבקשת לבצע "כפל ייחס" (עמ' 6, ש' 5), דהיינו, לראות במושב כמי שעבר את העבירות "בשווי" זה, ומנגד, לראות בחברות הקבלניות שזכו בחוזי העבודה כתוצאה מתשלום כספי שוחד כמו שעברו את העבירות באותו "שווי", כך שבפועל מדובר בכפל חילוט. אמר כי הוראת סעיף 297(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 עשויה להתיישב עם דרך פרשנות זו.

ואולם, מתקשה אני לראות כיצד בסופה של הליך, באם יוגש כנגד המשיב כתב אישום, לאחר מתן הכרעת דין בעוד שנים רבות, יצווה בית המשפט בגזר דין על חילוט כ-37 מיליון ל"ג - הסכם שהוא שווי כלל החזים - הן המשיב והן

מהחשודים שקיבלו את חוזי העובדה. מנגד, הסכומים שקיבל המשיב לידי, לכארה, כושחד עמו מים ונדרש לנוהל הליין של בירור הראיות על מנת להגיע ל贤אזה מדוייקת, אם בכלל.

תימוכין לעמימות זו ולחוסר הוודאות, ניתן לראות בתנהלות המבוקשת שתחילה טענה ל"שווי עבירה" בסך כ-2 מיליון ₪; שיחררה את רכבו של המשיב שהיא תפוס ברישום וכן, יתרה על תפיסת סכום נכבד של 220,000 ₪ מהמשיב. ואילו בicut, טוענת המבוקשת ל"שווי עבירה" בסך כ-37 מיליון ₪ - הכל על סמך אותן ראיות.

במצב דברים זה, ונוכח העובדה כי כתוב אישום - אם יוגש - יוגש בעוד זמן רב והכרעת דין תינתן לאחר זמן רב עוד יותר; נוכח העובדה כי שווי בית מגוריו של המשיב התפוס ברישום עומד על סך של 10,325,564 ₪ (ולא כפי הערצת המבוקשת הלוקה בחסר) ועל הנכס רובצת משכנתא על סך 1,172,101 ₪; ונוכח העובדה כי בנסיבות המשיב לשעבד חלק מזכויותיו בנכס לצורך מימון הגנתו - מצאתו לצמצם את צו תפיסת הנכס ברישום **כך שיחול על זכויותיו של המשיב בנכס בגובה של 6 מיליון ₪ בלבד**, וזאת לפחות 180 ימים מהיום.

כמו כן, אני מאריך תוקף החזקת התפוסים המפורטים בנספח א' לבקשתו לפחות 180 ימים מהיום.

ההחלטה תיקנס לתקף ביום 6.7.16 שעה 12:00.

המציאות תשלח עותק ההחלטה לצדים.

המציאות תזכיר את הקלסר לידי נציג המבוקשת.

ניתנה היום, כ"ז סיון תשע"ו, 03 ביולי 2016, בהעדר
הצדדים.